WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

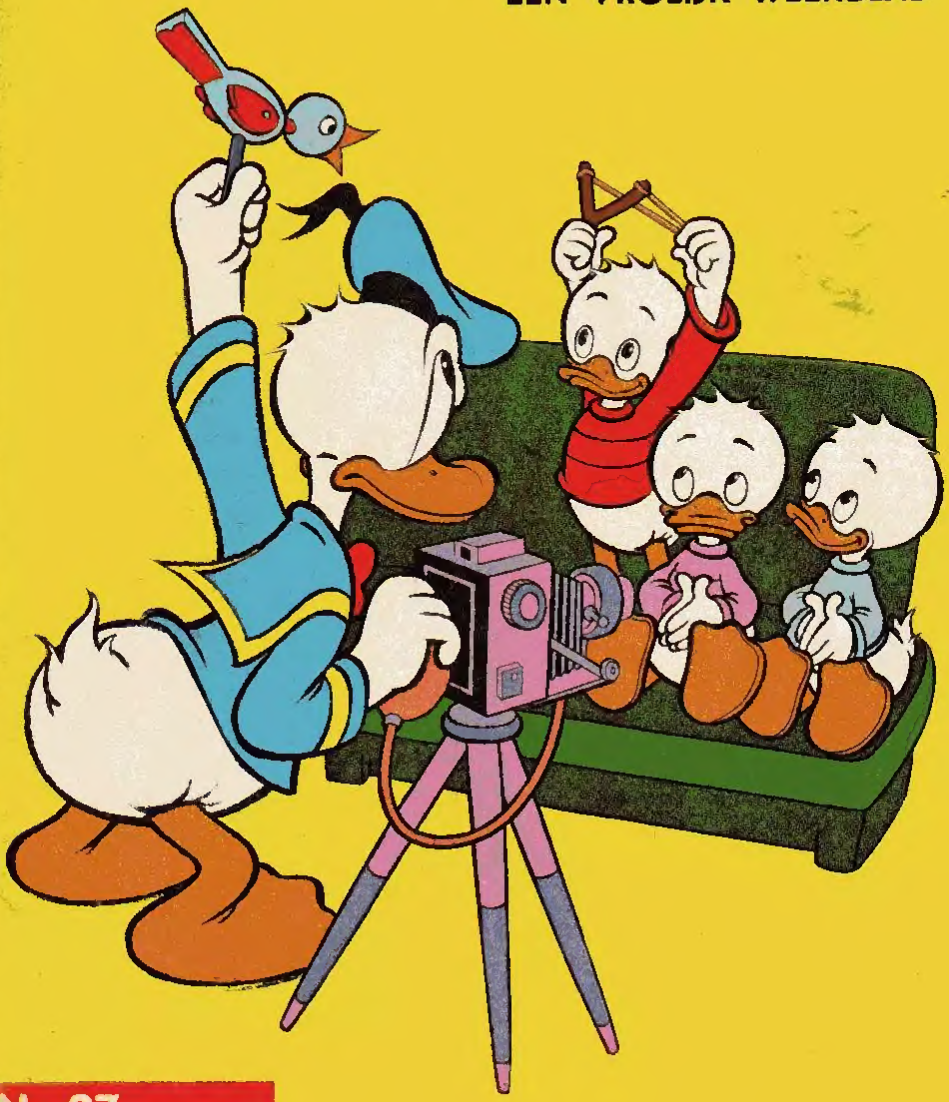

Nr. 27 3 JULI 1965

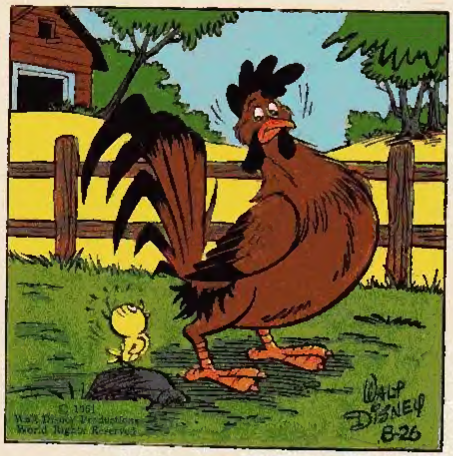

En wie maakt U 's morgens wakker?

ONS ZIEKENLIJSTJE

Erik van Voorst is 6 jaar. Jullie kunnen hem erg blij maken met vrolijke kaarten en briefjes. Zijn adres is: Kraaienhofstraat 36, Den Haag.

Erich van Tiel is 16 jaar. Hij spaart speldjes en foto's van vliegtuigen en schepen en wil graag corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd. Zijn adres is: Zeehospitium Zonneveld, Oostkapelle (Zld).

Wim (8 jr.) en **Robbie** (3 jr.) **Scholten** zijn vast erg blij als jullie ze wat post stuurt. Ik denk dat Wim graag fijne brieven krijgt en Robbie mooie kaarten! Hun adres is: P. W. Jansen kinderziekenhuis, Sanatorium, Almen.

Margeet van Keulen, uit Vlaardingen, was heel erg blij met alle brieven en kaarten die ze heeft gekregen. Ze bedankt jullie allemaal heel hartelijk!

* * * * * * *

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG NR. 27

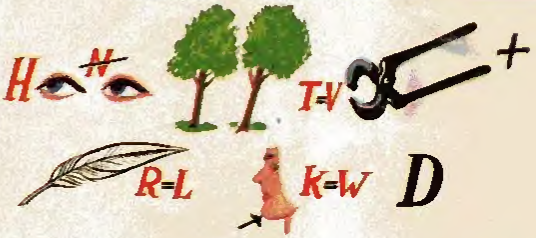

Kun jij ontdekken welk bekend spreekwoord in deze rebus staat uitgebeeld? Als je het gevonden hebt, schrijf je het spreekwoord op een briefkaart en stuurt die vóór 8 juli naar Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam. Schrijf duidelijk je naam, adres en woonplaats op de kaart en zet in de linkerbovenhoek: oplossing nr. 27 en daaronder wat je wilt hebben: een autoped of een horloge.

* * * *

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Margot de Groot, Tilburg. Ik heb toch heus lang over dat vorige raadseltje nagedacht, maar ik kon de oplossing niet vinden! Van dit nieuwe raadseltje weet ik de oplossing wèl! Het is een voet! Heb ik dat goed geraden?

Ronald Wichers, Doetinchem. Uit je briefje begrijp ik dat je broertjes en zusjes hebt. Vertel je me de volgende keer eens hoeveel er dat zijn en hoe ze heten? En doe ze deze keer alvast de groeten van me. Dag, Ronald!

Lineke Oosterman, Apeldoorn. Je hebt wel een hele tijd moeten wachten, Lineke, maar nu sta je toch in de Brievenbus. De Boze Wolf heeft het inderdaad erg druk met op de biggetjes jagen ...en bovendien kan hij niet zo erg goed schrijven! Ik denk dat hij te lui is om er zijn best op te doen! Maar ik moest jou en Lammert wel de groeten van hem overbrengen! Dag, Lineke!

*

Ik vind het altijd erg fijn om nieuwe vriendjes en vriendinnetjes te krijgen; schrijven jullie dus maar gerust naar Postbus 792, Amsterdam. Vergeet niet, duidelijk je naam en adres te vermelden, en in de linkerbovenhoek van de envelop te zetten: OOM DONALDS BRIEVENBUS.

OPLETTEN ALLEMAAL

DE WINNAARS VAN PRIJSVRAAG NR. 20 ZIJN:

1e prijs: Douwe Pauwels, Formezum 1, **Post Midsland-Terschelling;** **2e prijs:** Rita Gomersbach, Bollenhofsestr. 61, **Utrecht;** **3e prijs:** C. en D. Herbets, **Mechelen, Belg.;** Fr. en E. de Lang, **Wolvega;** A. en I. v. d. Doel, **Sommelsdijk;** I. Brokx, **Abcoude;** J. v. Messel, **Rotterdam;** J. Winters, **Luyksgestel;** R. Röling, **Leiden;** I. v. Woerkom, **Ede;** J. Schrijen, **Sittard;** A. v. 't Hoff, **Groningen;** **4e prijs:** A. Dekkers, **Wanroij;** R. Dikhof, **Delft;** G. Dikkers, **Almelo;** L. Kobes, **Staphorst;** N. Giesbers, **Roermond;** S. J. Liem, **Heidelberg, D.;** H. v. Hardeveld, **Alkmaar;** H. Kleine, **Neede;** I. Tiekink, **Wapenveld;** P. Luxwdda, **Santpoort-Z;** B. Bos, **Bolsward;** W. v. Donselaar, **Langbroek;** -T. Eefting **Kolham;** H. Cattoir, **Sas van Gent;** I. Wezenberg, **Apeldoorn;** R. Jansen, **Hilversum;** M. v. Horne, **Sevenum;** H. Goidman, **Velp;** C. Thepen, **Amsterdam;** Th. v. te Braak, **Doesburg.**

De oplossing van prijsvraag nr. 25 luidt: WAPEN.

* PRIJZEN *

Eerste prija: een horloge of autoped naar keuze; tweede prijs jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: 'n badmintonspel; 20 vierde prijzen: 'n bal.

WALT DISNEY

Donald Duck

OOST WEST, ZUID NOORD

Er zijn vele boeken geschreven over mannen die huizen BOUWEN, maar laten we eens bedenken hoe groot de macht is van de mannen die de huizen weer SLOPEN!

Geef me een hotel van tien verdiepingen, of een stevige vuurtoren, of een kloek bankgebouw! Ik voel me vandaag in de stemming om dingen KAPOT te maken! (Snuif!)

D. DUCK SLOPER GEVAAR

DE VAL VAN ROME

DE VERWIETIGING VAN CARTHAGO

DE ONDERGANG VAN TROJE

STAAL WOL

ROTSBLOKBED

Uw ochtendpap staat klaar, oom Donald! IJzerhouten noten, versterkt met zink, koper, kalksteen, tin en kogellagers!

Snark! Snuif!

En verder hebben we een paar pannekoeken voor u gebakken!

Ja, gebakken in wisentvet en besmeerd met buffelboter!

Snuif! Snark!

Er is een telegram gekomen, oom Donald! Het schoolbestuur vraagt of u het oude lyceum wilt slopen!

Schoolgebouwen! Ik vind het HEERLIJK om schoolgebouwen te slopen!

SMAK!

KNAUW!

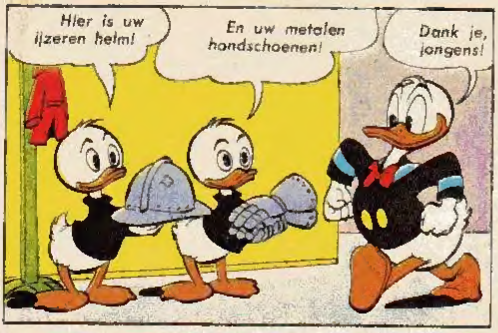
Hier is uw ijzeren helm!
En uw metalen handschoenen!
Dank je, jongens!

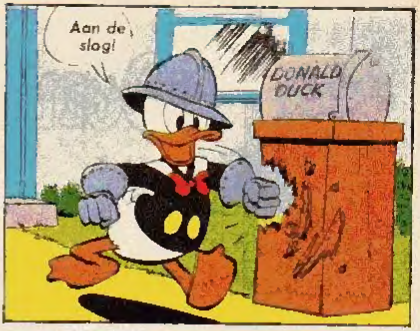
Aan de slag!
DONALD DUCK

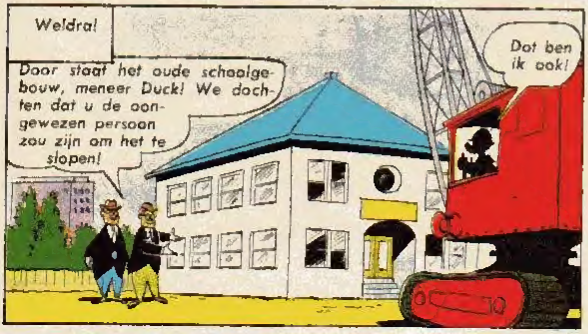
Weldra!
Door staat het oude schoolgebouw, meneer Duck! We dochten dat u de aangewezen persoon zou zijn om het te slopen!
Dat ben ik ook!

Er zijn slopers die zulke gebouwen steentje voor steentje afbreken met koevoeten en mokers!

En sommige slopers blazen ze op met dynamiet!

Maar ik SLA ze aan barrels met een ijzeren KOGEL van vier ton!

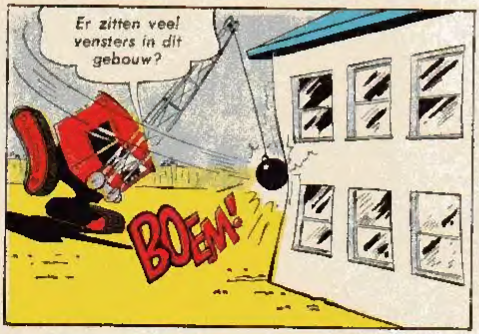
Er zitten veel vensters in dit gebouw?
BOEM!

Maar, met de juiste klap op de juiste plaats springen de ruiten in hun geheel uit de sponningen!

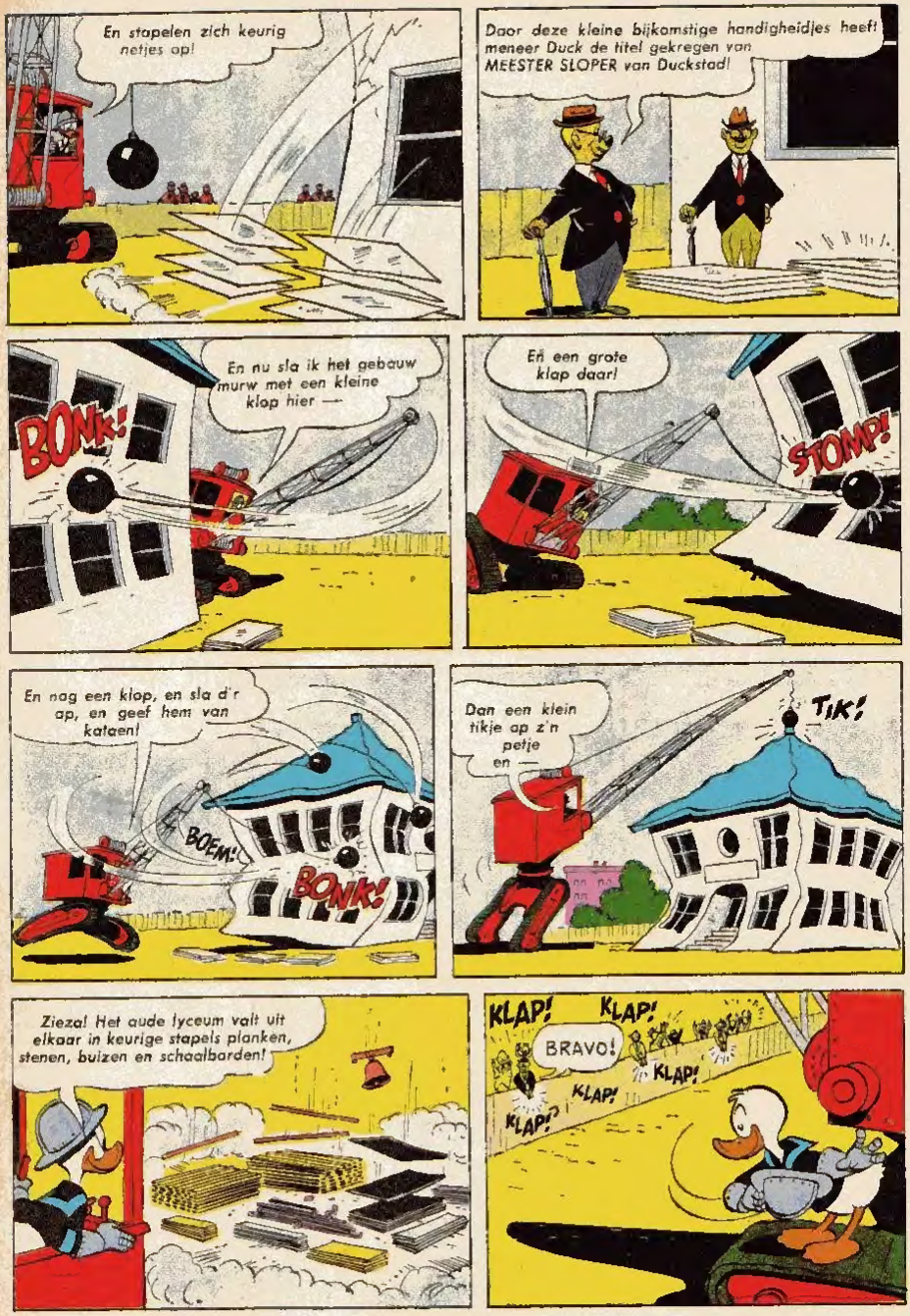
En stapelen zich keurig netjes op!
Door deze kleine bijkomstige handigheidjes heeft meneer Duck de titel gekregen van MEESTER SLOPER van Duckstad!
En nu sla ik het gebouw murw met een kleine klop hier —
BONK!
En een grote klap daar!
STOMP!
En nog een klop, en sla d'r op, en geef hem van kataen!
BOEM!
BONK!
Dan een klein tikje op z'n petje en —
TIK!
Zieza! Het oude lyceum valt uit elkaar in keurige stapels planken, stenen, buizen en schaalbarden!
KLAP!
KLAP!
BRAVO!
KLAP!
KLAP!
KLAP!

Oom Donald, hier is weer iemand die van uw buitengewone diensten gebruik wil maken!
De eigenaars willen dat u die harmonicafabriek afbreekt!
Hmm! Dat is een STALEN gebouw!
Voor een stalen gebouw heb ik een speciale behandeling!
Eerst plootsen we een paar setvige stutten aan één kant!
Dan nemen we een blad muziek!
Even de juiste toonhoogte zoeken!
Trio in C groot voor schippersklavier!
KLAP!
KLAP!
KLAP!
KLAP!
KLAP!
KLAP!
KLAP!

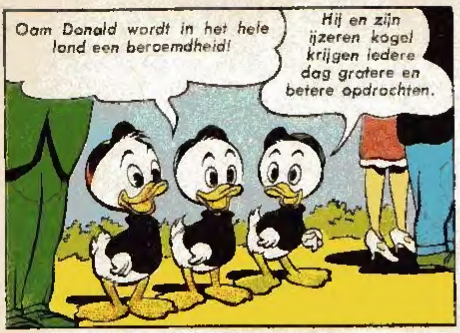
Oom Donald wordt in het hele land een beroemdheid!
Hij en zijn ijzeren kogel krijgen iedere dag gratere en betere opdrachten.

Meneer Duck, wilt u voor ons een HEEL GROOT karwei opknappen?
Oh, dag burgemeester! . . . Natuurlijk, natuurlijk . . . ik sloop ALLES!

Fijn! Dan rekenen we erop dat u het terrein effent voor het nieuwe park dat we bij de zee willen aanleggen!
Kom, meneer Duck! We zullen u laten zien welk terrein we bedoelen!

Staan er veel gebouwen op het terrein die geslaapt moeten worden?
Gebauw kun je het niet noemen, het is meer 'n BOUWWERK!

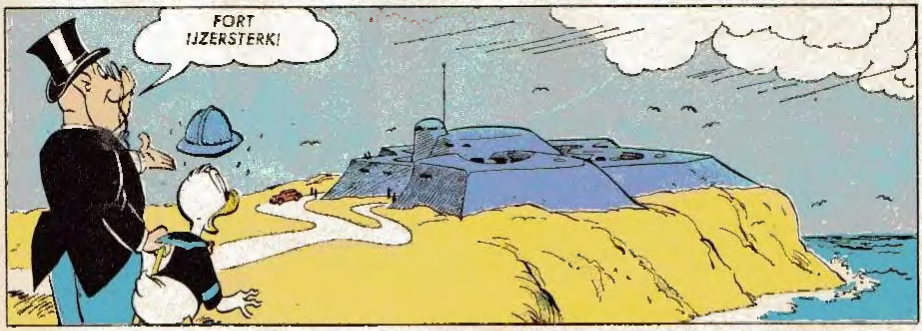
FORT IJZERSTERK!

Ik kan alleen maar zeggen dat ik — en mijn kagel — ons zeer gevleid voelen!

Donald begint aan het zwore karwei!
De stad wil dat het fort DE ZEE INGESLAGEN WORDT, oom Donald!
Daar zijn heel wat zwaardere klappen voor nodig!
BONK!

Ik zal het eens met de driedubbele moker-dreun proberen!
Die muur is vijf meter dik! Heb ik er niet EEN KLEIN BARSTJE in gemookt?
BOEM!
Nee, maar uw ijzeren viertons-kogel breekt als een kievietsei!
Ik haal een tientons-kogel! Het moet mogelijk zijn om zelfs een FORT klein te krijgen!
Uren lang bewerkt Donald de muren van het fort met zijn superzware sloopkogel!
BOP! POK! TOK! KLOP!
Verbeeld ik me dat nou, of klinken de kogelslagen doffer?
Misschien is het fort eindelijk murw geslagen!
Hoe staan de zaken, jongens? Ik ben zo moe dat ik m'n kogel niet eens meer kan zien!
Het fort is nog net zo hard als altijd, oom Donald!
U hebt nog geen scherfje van de muren afgeslagen!
Maar uw zware tientons-kogel is zo hard gesleten, dat hij niet groter is dan een ERWT!

Het zou mijn einde betekenen als ik dat fort niet klein krijg! Iedereen zou me uitlachen!
Misschien kan ik een zwakke plek ontdekken daar mijn vakkundige oren te luisteren te leggen!
AHA!
AHA!
Mijn deskundige oren zeggen me dat de grond onder het fort daar mijn gedreun los is geraakt!
Breng me een proppeschieter en het overblijfsel van mijn ijzeren tientans-kogel!
Laat iedereen achteruit gaan! Ik zal het alleen klaarspelen met dit ijzeren kogeltje!
FLOEP!
TIK!
Het hele fort glijdt met de grond waarop het staat, in zee!
WROENG!
Z-ZOMP!
KLAP!
KLAP!
KLAP!
KLAP!
KLAP!
KLAP!
KLAP!

Donald is nu de gevierde held van Duckstad!
Gunst, jongens! Het was toch heel GEMAKKELIJK voor een kei als ik om Fort IJzersterk met een proppeschieter de zee in te blazen!
Meneer Duck, het zal me een eer zijn als u mijn huis wilt slopen!
Ik heb een geweldig afbraak-karwei voor je!
Ik heb een schuur —
Hé, Duck!
Oom Donald heeft nog nooit zo'n succes gehad!
Hij is een gevierde held! Hij heeft geen enkele vijand!
Maar Donald heeft WEL een vijand: een MUG wiens huis vernield werd toen Donald Fort IJzersterk de zee in stuurde!
Die verdraaide mug! Die zit me nu al uren dwars!
Hier is een karweitje dat u wel leuk zult vinden, oom Donald! Een oude KEET in de Fluweellaan!
FIJN! Die ellendige mug!
Aha, op nummer 768! Ik ga er meteen heen om het ding plat te slaan!
FLUWEEL-LAAN 768
Weldra!
Hmm! De „Hoge Heren Club"! Nogal een kostbaar KEETJE om te SLOPEN! . . . Maar het is Fluweellaan 768!
768
HOGE HEREN CLUB

Ik zal hem eerst murw maken, zoals gewoonlijk!
BAM!
Binnen!
Grote grutten! Die verdraaide straaljagers!
En nu de zijkant!
BOM!
Daar gaat onze verzameling Etruskische kunstvoorwerpen!
Vang ze op, heren!
Wat zou ons nu weer boven 't hoofd hangen?
?
WLOEM!
Laten we ons in de kelder verstappen! De MARSMANNETJES komen!
Zieza, het gebouw is daar de knieen gegaan! Nu de beslissende slag!

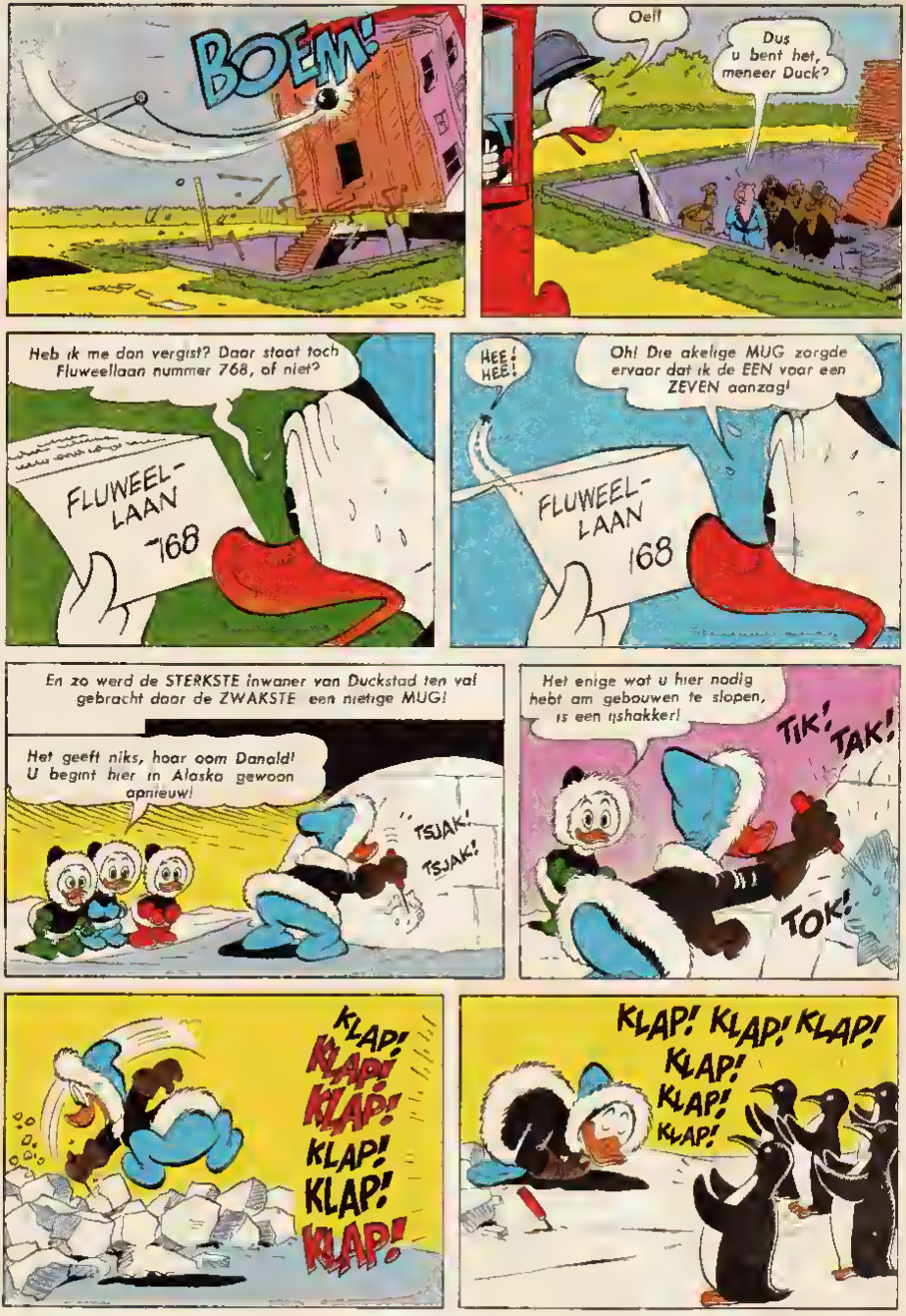
BOEM!
Oeh!
Dus u bent het, meneer Duck?
Heb ik me dan vergist? Daar staat toch Fluweellaan nummer 768, of niet?
FLUWEEL-LAAN 768
HEE! HEE!
Oh! Die akelige MUG zorgde ervoor dat ik de EEN voor een ZEVEN aanzag!
FLUWEEL-LAAN 168
En zo werd de STERKSTE inwoner van Duckstad ten val gebracht door de ZWAKSTE een nietige MUG!
Het geeft niks, hoor oom Donald! U begint hier in Alaska gewoon opnieuw!
TSJAK! TSJAK!
Het enige wat u hier nodig hebt om gebouwen te slopen, is een tjshakker!
TIK! TAK!
TOK!
KLAP! KLAP! KLAP! KLAP! KLAP! KLAP!
KLAP! KLAP! KLAP! KLAP! KLAP! KLAP!

ditjes en datjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

MOCHT je deze zomer in Midden-Limburg komen kijk dan goed uit naar de vogel die op deze postzegel van Frankrijk staat afgebeeld Het is de bijeneter een prachtig kleurrijk dier van ongeveer 30 cm lengte Kenmerkend zijn de lange iets gebogen snavel en de lange staart met de langste pennen in het midden In de zomer van het vorige jaar werd in een verlaten grinthoeve nabij het Leudal een paartje broedende bijeneters ontdekt Het was de allereerste keer dat bijeneters in ons land een nestje bouwden Het werd een succes, want uit de eitjes kwamen twee prachtige jongen Vogelliefhebbers uit alle delen van ons land kwamen dit wonder aanschouwen Men hoopt nu vurig dat de vogels deze zomer zullen terugkeren De bijeneter komt veel voor in de landen om de Middellandse zee en op de Balkan In ons land wordt hij heel zelden gesignaleerd De vogel leeft van insekten, in het bijzonder bijen, wespen en hommels Hij is immuun voor het bijengif Het is interessant om te zien hoe hij in volle vlucht de insekten uit de lucht plukt Deze zegel is er een uit een serie van twee, uitgegeven 14 november 1960

WIN EEN BRANDWEERAUTO

In Engeland heeft aan theefirma een wedstrijd gehandan met als hoofdprijs 'n echte brandweerauto Het is een wagen uit 1936 met vier slangen, een watertank en een uitschnifbare ladder Er kunnen acht brandweerlieden op plaatsnemen. De bel heeft men verwijderd, want het Engelse verkeersreglement staat niet toe dat men luid ballend met een brandweerauto voor zijn plezier door de straten rijdt. Wat je maest doen am die brandweeranto te winnen? Aan de firma schrijven waarom je an graag een brandweerauto wilde hebben' De schrijver van de beste brief kreag hem.

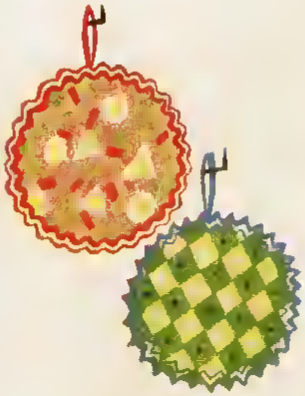

ZO BLIJVEN BLOEMEN LANGER GOED

Wanneer je er prijs op stelt dat je bloemen lang fris an stevig blijvan, is het nodig de stelen mat een scherp meaje, onder water schuin af te snijden vóór ze in een vaas gezet wordan
Probeer het maar eans, dan zul je zien hoeveel langer je plezier van de bloemen hebt

PANNELAPPEN VOOR EEN KEUKENPRINSES

Van restjes fris gekleurd katoen en een stukje stevig flanel kun je een paar leuke pannelapjes maken Knip vier cirkels van 15 cm middellijn uit het katoen en vier cirkels van 13 cm middellijn uit het flanel
Rijg van de katoenen lapjes 1 cm stof naar binnen om, leg twee flanellen lapjes tussen twee katoenen lapjes en naai ze met een afstekende klaur borduurzij aan elkaar Maak van fel gekleurd band een lus, schuif deze onder het naaien tussen de beide helften van de pannelap en naai door de lus heen alle lagen vast.
Naal rondom de pannelappen een vrolijk gekleurd kartelsierbandje, waarmee de eenvoudige, maar leuke en frisse pannelapjes klaar zijn

BELANGRIJK „OPTREDEN"

Enrico Caruso, een van de beroemdste Italiaanse zangers, die van 1873 tot 1921 leefde, werd door een schouwburgbezoeker, een miljonair, in zijn kleedkamer opgezocht. Deze bood de maestro een geweldig hoog honorarium aan als hij na het optreden in de schouwburg, nog wat bij hem thuis zou willen zingen Nu, voor zo'n bedrag wilde Caruso het wel doen
Enrico zette zich in postuur an begon uit volle borst te zingen, waardoor het klaine hondje van de miljonair, dat op een satijnen kussen voor de haard lag te slapen, wakker schrok en luidkeels begon te janken Caruso keek kwaad, maar zetta door, net als het kleine hondje
„Houd maar op, maestro," lachte de miljonair, „hier is uw geld, ik wilde mij er van overtuigen of Polly ook zou beginnen te janken als ú zong, en dat weet ik nu

DE ROMMEL-BERG VAN JAPIE PAPIER

door AD VAN SEIJEN
illustratie: CAROL VOGES

JAPIE PAPIER was de voddenman van Lorreveen. Als hij schreeuwde, kon je het drie straten ver horen. Hij riep niet gewoon, maar zong er een liedje bij van „Vodden, lompen en oud papier, kom maar bij Japie, kom maar hier, ga niet naar Gerrit, Hannes of Gijs... Japie Papier geeft de hoogste prijs."
En dan rinkelde hij met een koperen bel, zodat wel iedereen moest horen dat Japie er aan kwam. „Daar komt Japie," zeiden de mensen dan. En als ze wat hadden op te ruimen, liepen ze vlug naar buiten. Japie kon alles gebruiken. Hij laadde zijn karretje hoog op met oude matten, schoenen en fietsbanden, zodat het soms meer op een vuilniswagen dan op een lorrekarretje leek. „Dank je wel, Japie," zeiden de mensen. „Dat zijn

we weer kwijt" Japie zocht de mooie lompen eruit en stapelde de rest op achter zijn huis.
Die stapel werd almaar groter en soms vroeg de vrouw van Japie Papier een beetje angstig hoe hoog hij zou worden.
Want als het goede vrouwtje naar buiten keek, dan zag ze voor het venster die reuzeberg van oude rommel, die almaar groeide.
Dan stak Japie zijn borst vooruit. „Ik ben een koopman," antwoordde hij „Je hoeft niet bang te zijn dat de berg op ons huis zal vallen Op een dag zal ik de berg verkopen, want het kan nooit zo vreemd of er zal een koper komen."
En dan werd de berg weer hoger. Maar al was het dan ook een rommelberg, Japie stapelde hem keurig op Geen oude laars mocht er aan de kanten uitsteken
Japie schaafde hem helemaal glad, elke avond was hij ermee bezig.
Op een morgen kwam hij voorbij het gemeentehuis toen de burgemeester hem riep.
„Japie, kun je even komen?" vroeg hij. „Ik wilde iets met je bespreken."
Japie liet dadelijk zijn karretje staan en ging vlug naar binnen. De burgemeester heeft zeker iets voor me, dacht hij. Maar het was iets heel anders
„Japie," begon de burgemeeater, „je moet de rommelberg achter je huis opruimen. Dat kan zo niet langer Sommige mensen in Lorreveen spreken er al schande van."
Japie was stomverbaasd
„Maar het is toch mijn berg," antwoordde hij.
„En hij staat in mijn eigen tuin." De burgemeester probeerde het Japie uit te leggen dat het geen gezicht was, maar Japie werd ineens koppig.
„Als u geen handel voor me hebt, dan ga ik maar weer," zei hij.
Op een dag was de berg zo hoog, dat Japie over het hele dorp kon uitkijken als hij erop klom. Iedere avond zat hij er voortaan tevreden een uurtje te kijken.
Misschien laat ik de berg wel staan, dacht hij. Zelfs wanneer ik hem kan verkopen
Want ik heb hier een prachtig uitzicht.
Ik hoef er niet voor naar de alpen te gaan. Op een avond zat Japie ook weer op de berg Zijn vrouw had hem al drie keer geroepen dat hij moest komen eten, maar Japie kwam niet. „Kom ook maar boven," riep hij „Het is hier zo mooi. Ik zie het gemeentehuis en de torenwachter klimt juist op de toren. Wat is hij klein zo uit de verte!"
En toen werd Japie eensklaps stil
Wat is dat?, dacht hij. In het gemeentehuis zag hij twee mannen die daar niet hoorden
Ineens was hij zijn vrouw vergeten Japie had heel goede ogen en hij keek een beetje scherper
De twee mannen maakten alle kasten open en stopten van alles in grote zakken die ze bij zich droegen Dat zijn dieven, dacht Japie. Die hebben zich vandaag natuurlijk in het gemeentehuis verstopt en als het straks donker is, gaan ze er vandoor...
Vlug liet Japie zich bij de berg neerglijden Even later holde hij door de straten en zong zachtjes zijn liedje van oude kranten en oud papier, kom maar bij Japie, kom maar hier Alle mensen kwamen naar buiten toen ze Japie zagen en holden verbaasd achter hem aan „Mensen," zei Japie, „in het gemeentehuis zijn dieven."
Een ogenblik later stonden ze al bij de veldwachter voor de deur, Japie en een hele drom mensen
Het ging allemaal precies zoals Japie had gedacht
Een kwartier later waren de dieven al gesnapt en ingerekend. En Japie Papier liep vrolijk terug naar huis
Maar de volgende dag moest Japie bij de burgemeester komen, die alles had gehoord.
„Japie," zei de burgemeester, „'t is eigenlijk wel gek. Ik was kwaad op jou en je rommelberg, maar als de rommelberg er niet was geweest, waren de dieven niet gesnapt, want dan had jij ze niet gezien. Dan waren ze er met een heleboel dure dingen van door gegaan, die voor Lorreveen erg belangrijk zijn."
„En daarom, Japie," vervolgde de burgemeester, „willen wij je belonen"
Maar 't was wel een vreemde beloning. De burgemeester kocht van Japie de rommelberg, die hij aan niemand anders kwijt kon, en liet hem nog dezelfde dag opruimen
Zo ving de burgemeester twee vliegen in een klap Maar Japie vond het best. Want hij kreeg veel geld
„Zie je wel," zei hij tegen zijn vrouw, „dat je alles kwijt kunt als je maar lang genoeg wacht? Ik heb mijn rommelberg verkocht tegen een beloning!"
De vrouw van Japie Papier was heel tevreden en trots.
En ook de burgemeester was tevreden en trots
„Want nu zijn we óók de rommelberg kwijt," zei hij. „En we moesten Japie Papier toch een beloning geven..."

WALT DISNEY
Otto van Drakenstein
Otto von Drakenstein, de knapste, fijnste, oordigste man van de hele stad!
Hij weet alles over alles! Oh, hij is zo'n knappe kop!
Dames! Dames! Wat zullen we nou beleven? En wat jullie ook van me wilt, het antwoord is NEE!
Weet je, onze damesclub gaat met een vliegtuig naar Spanje! We dachten dat je misschien mee wilde gaan als onze gids omdat je alles over ieder land weet . zelfs over Spanje!
Op reis met een stelletje praatzieke vrouwen en me uitsloven en afbeulen om jullie alles te laten zien? NOOIT!
Maar niemand kan het beter dan jij!
Haha! Jullie proberen me te vleien, maar het helpt geen cent! Ik ga niet!
Jou vleien? Hoe we je ook zouden prijzen, het zou allemaal waar zijn!
En zo . .
(Zucht!) Ik moet toch eens naar een dokter gaan en iets aan m n ijdelheid laten doen . . als ik terug ben uit Spanje!

Later
Ohh, wat opwindend allemaal!
Even in de gids kijken of er iets over deze stroot in staat!
Doe dat boekje maar weg! Ik weet alles over alles in Spanje!

Hier is de oude arena voor de stierengevechten! Gebouwd in de achttiende eeuw — met negenduizend plaatsen!

En de matadores die hier vechten, zijn toonbeelden von Spaonse moed! Fier en dapper strijden zij in de arena, met geheven hoofd!

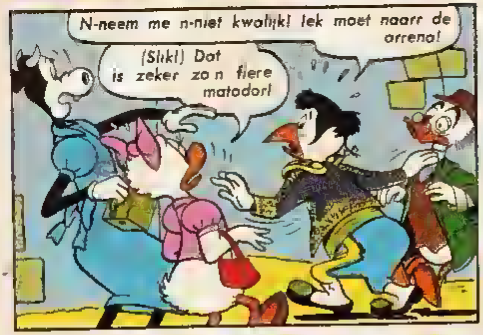
N-neem me n-niet kwalijk! Ik moet naarr de arrena!
(Slik!) Dat is zeker zo n fiere matador!

Nou, ik ben geen echte matador, senorita! Ik vecht alleen deze keer am honderd gulden te verrdienen zodat ik kan trrouwen!
Wat hebben dre honderd gulden door mee te maken?

Hoorr vaderr geeft zijn toestemming niet als ik hem het geld niet geef! En nu moet ik naarr binnen! Ik ben aan de beurt!
Het lukt je nooit! Je staat te bibberen op je benen!

Bang?! Ha! Een Spanjaard is nooit bang voorr de stierr!

PLOP!
Als hij niet bang is, speelt hij aardig toneel! Ik zal voor hem moeten invallen!
Jij? Tegen een stier vechten?
Heb ik dat gezegd? Ik weet heel wat van de zielkunde van het dier! Ik haal de stier gewoon over om niet te vechten!
Ik zal binnen zijn kleren aantrekken! Dit wordt een interessante proef, en ik help die arme kerel meteen!
Oooah! Otto de matador Dat moeten we zien!
Ik wist wel dat het opwindend zou zijn om hem mee te nemen!
KAARTJES
Even later
Ik gebruik geen rode doek omdat stieren daar wild van worden! Ik neem mijn witte zakdoek om de stier op de Draken stein-manier te kalmeren!
Help! Hij schijnt de bedoeling niet te begrijpen!
SNORK: SNUIF!
Boe! Lafaard! Sneertmatador!
(Slik!) De menigte vindt deze manier van vechten niet leuk!

Snuif!
Wees nou niet zo kwaad! Ik weet toch dat je in je hart maar een klein, bang, eenzaam beestje bent! Ik wil je helpen!
STAMP! STAMP!

Ik bedenk net iets vreselijks! IK weet dat wel, maar misschien weet hij het zelf niet!

Ik geloof dat ik me maar niet langer met die stier moet ophouden en moet doen wat alle Ducks in tijden van gevaar doen ER TUSSENUIT KNIJPEN!

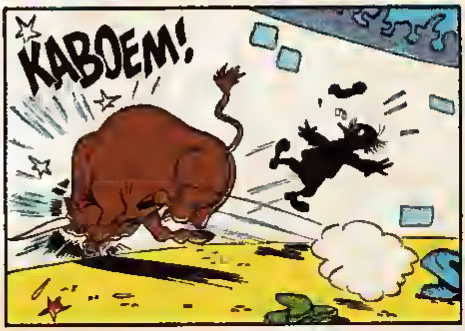
KABOEM!

Wel, wat zeg je me daar van? Tja, wie niet horen wil, moet voelen!

Bah! Hij heeft niet eens gevochten!
Gaat hem er uit!
Laten we weggaan! Die mensen zijn waest!

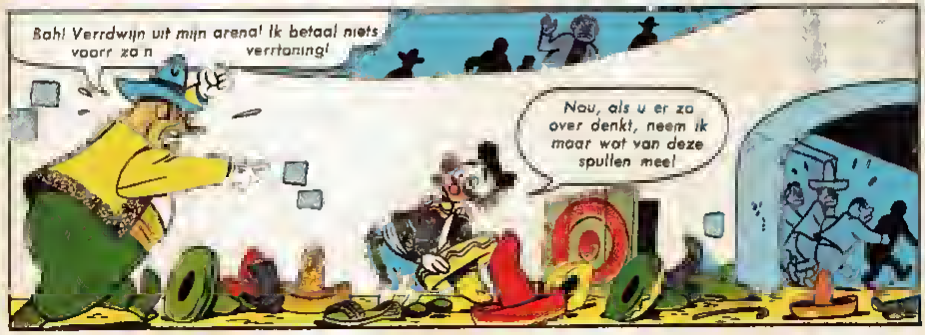
Bah! Verrdwijn uit mijn arena! Ik betaal niets voorr zo n verrtoning!
Nou, als u er zo over denkt, neem ik maar wat van deze spullen mee!

Toch bedankt dat u het hebt geprobeerd!
Ja, Otto! Je hebt alles gedaan om hem te helpen die honderd gulden te krijgen, al is dat dan niet gelukt!
Wat — niet gelukt!?
Draag ook een paar van die dingen en volg me!
Een stierengevecht win je niet alleen in de arena!
Iek begrijp wat u bedoelt!
PEDRO GÓMEZ
NIEUWE & GEBRUIKTE KLEDING
Ik verkoop u al deze gebruikte kleren voor honderd gulden!
Uitstekend!
MAAR EEN KEER GEDRAGEN MATADOR BROEK
Hier is je geld! Veel geluk met je bruidje!
Gracias, senor! Dank u!
Je was geweldig, Otto!
Was je niet bang toen al die mensen begonnen te schreeuwen en met dingen te gooien?
Tja, eigenlijk schrak ik me een HOEDJE!

Mickey's VAKANTIE BAGAGE-ARTIKELEN

PLAK DEZE PAGINA OP DUN KARTON EN KNIP DE ETIKETTEN UIT. PRIK IN DE BOVENKANT 'N GAATJE EN BIND DE ETIKETTEN MET 'N TOUWTJE AAN JE KOFFER OF REISTAS.

WALT DISNEY
Hiawatha
Kijk eens, nieuwe teddybeer! Vader mij gegeven Zullen wij samen ermee spelen?
Teddybeer zijn mooi, maar jongens spelen niet met poppen. Zij spelen jager en spoorzoeker.
Mij zijn al goede spoorzoeker. Mij volgen sporen van vos , von eekhoorn , zelfs von mier!
Paeh, opschepper!
Jij kunnen niet eens volgen spoor van mij en teddybeer
O nee? Go jij maar weg. Ik tellen tot honderd en jou dan onmiddellijk volgen
. negenennegentig . honderd. IK KOM . . !
Haha, mij zien het al. Kleine Zilverslang hebben zich verstapt in Wigwam
Zij zijn niet hier. En wat mal! Twee sporen von haar die naar wigwam gaan .

Mij nu begrijpen. Zij zijn achteruitlopend weggegaan, maar zij kunnen mij niet foppen.
Hee, hier hauden sporen op! Alleen een rij kleine ronde putjes. Dit zijn wel heel vreemd . . . !
Haha, Zilverslang zijn heel slim, maar niet slim genoeg. Zij zijn verder gelopen op stelten. Die hebben zij natuurlijk meegenomen uit wigwam
Hier verdwijnen steltsporen. Nu helemaal niets meer te zien! Maar . . . maar . . . Zilverslang kunnen toch niet vliegen . . . !
Kijk, daar liggen stelten en Teddybeer. Maar nergens sporen van Zilverslang!
Nu eens heel scherp rond kijken op deze plek . . .
Wacht, wat zijn dat . . . ? Een veertje . . . !
Oei, hier zijn iets ergs gebeurd. Zilverslang zijn in graat gevaar. Mij moeten snel . . heel snel een list verzinnen . . .
Deze teddybeer kamen goed van pas. Mij hem met dunne draad aan stelt binden . . . als aas aan hengel.

Mij laten aas aan hengel op en neer dansen , in lus van lasso En nu maar wachten tot boosdoener komen
Daar vliegen adelaar Dat zijn misschien de boosdoener
NU SNELLE RUK AAN LASSO
Hoera! Mij nu meevliegen naar jouw nest Kijken of jij Zilverslang heb ben meegenomen
SNIK . BOEHOE SNIK! Baze adelaar hebben mij gevangen Mij kunnen niet vluchten, want dit nest zijn veel te hoag
Nooit . . . nooit zullen Hiawatha mijn sporen vinden en mij redden . . !

Vlug, grijp lasso beet en spring!
HIAWATHA..!
SPRING DAN!
Maar wij zullen vallen !
Natuurlijk maar heel langzaam Adelaar willen opvliegen, maar wij tweeen zijn te zwaar voor hem
We zijn geland!
Ja, loslaten !
Oef daar hij gaan met mijn lasso
En met mijn teddybeer!
Gelukkig maar dat mij goede spoorzoeker zijn.
Jij beste spoorzoeker von dorp Jij vinden spoor van eekhoorn, mier, zelfs van adelaar Mij naemen jau nooit meer opschepper

de geuzentrouw van Stevijn Hazehart

door TIM MARAN
illustratie HANS KRESSE

Door verraad is Stevijn Hazehart in 's vijands handen gevallen. Hem wacht een afschuwelijke beproeving.

ONDER geleide van gewapende soldaten sjokten de ongelukkigen naar het „Smartehuys", waar de beulen van het Spaanse bloedbewind hen wachtten. Waar zij langs kwamen, wendde het volk bleek het gezicht af. Gesprekken verstomden. Een vrouw griste haar kleuters naar zich toe en vluchtte een winkeltje in. Anderen keken duister, verbeten, het kleine groepje na. Want ook al heette Amsterdam Spaansgezind, het volk van de straat kon het toch moeilijk verkroppen dat daar eigen landgenoten als schapen naar het slachthuis werden afgevoerd. De Spaanse soldaten liet het koud. Onverschillig, wapenkletterend, bewust van hun macht, brachten zij de gevangenen op.

Stevijn zag niets van wat zich om hem afspeelde. Verdoofd van angst slofte hij mee, allerminst het toonbeeld van de kranige, nimmer versagende Watergeus. Hij liep met gebogen hoofd en zag zijn schoenen over de keien gaan — het was of die schoenen zich uit zichzelf bewogen — en elke stap deed hem weten. „Ze gaan je martelen..... Ze gaan je martelen....." De angst maakte zijn gezicht doorschijnend wit.

Daar schreeuwde de aanvoerder van de soldeniers een onverstaanbaar bevel. Onzeker bleven de gevangenen staan voor een groot somber gebouw, waar ze verschrikt tegenop keken. Het had eertijds dienst gedaan als pakhuis voor handelswaar, nu was er een Spaanse rechtbank in gevestigd. Er stond een schildwacht voor, die iets naar binnen schreeuwde. Even later verschenen er enkele mannen. Een van hen, een magere kerel met ingezonken wangen en een gele gelaatskleur, had een lijst in de hand. In het Hollands noemde hij kortaf de namen van de slachtoffers en iedereen wiens naam was genoemd, moest met een der andere mannen mee. Het ging snel. Als laatste werd Stevijns naam afgeroepen.

„Stevijn, bijgenaamd het Hazehart — dat ben jij zeker? Nou, kom maar mee!"

„J-jawel s-s-seinjeur....." hakkelde Stevijn gedienstig. De man draaide zich om en ging hem voor, het gebouw in. Als in een nachtmerrie zag Stevijn een wachtlokaal vol Spaanse huursoldeniers. Zij schonken hem nauwelijks aandacht. Daarna volgden de enorme holle ruimten van de opslagplaats, gelig verlicht door enkele lampen. Het stonk er naar houtrook, dat in de ogen brandde; in enkele hoeken brandde een groot vuur. Bij het licht van de lampen en de vuren ontwaarde Stevijn pijnbanken en martelwerktuigen. Koud, onpersoonlijk, monsterachtig. Stevijn durfde niet verder te kijken. Hij zag nu ook de beulen. Zij liepen onverschillig rond, één blies een vuur aan met een blaasbalg, een andere legde er ijzers in. Zonder

p of om te ging de man met wie hij mee moest een stenen trap op Stevijn volgde. Hij struikelde over de treden, zo slap waren zijn knieen De man bracht hem in een kamer Twee seinjeurs stonden er bij een raam, dat uitkeek over het IJ, met elkaar te praten Eén van hen was vlootofficier, beiden waren Spanjaarden De man met het ingevallen gele gezicht sprak hen in het Spaans aan Zij draaiden zich om en bekeken Stevijn met koele nietszeggende ogen Toen namen zij plaats aan een tafel het geelgezicht bleef naast Stevijn staan. Hij was kennelijk de tolk De vragen kwamen kortaf en zakelijk; het was de Spaanse vlootofficier die ze stelde De tolk vertaalde het voor Stevijn

, Je naam?" „S-Stevijn Clauszoon uit Hoorn, seinjeur — tot uw dienst " „Laat die poes pas maar weg alleen maar antwoord geven En wee je gebeente als je liegt"

„Jawel, seinjeur, tot uw d jawel, seinjeur. " Het koude zweet maakte Stevijns gezicht kletsnat, hij kon nauwelijks op de been blijven, zo slap en misselijk voelde hij zich Onbewogen vertaalde het geelgezicht zijn antwoorden voor de twee Spanjolen „Je bijnaam luidt Hazehart? En je bent scheepsjongen van kapiteln Jan de Witte der Watergeuzen?"

„J jawel,. seinjeur, dat ben ik."

, Je bent gegrepen toen je op je eentje in een vlet onderweg was van Hoorn naar Enkhuizen In Enkhuizen zeteit de geuzenadmiraal Cornelis Dircksz Jij gemet het vertrouwen van kapitein De Witte, sinds jij zijn dochtertje uit Grootebroek ontvoerde Moest jij voor hem een boodschap bezorgen bij admiraal Dircksz?" — Och hemeltje, hemeltje ze wisten alles van 'm Wat kon Stevijn anders doen dan ja knikken en het toegeven? — „Goed' Zeg op wat dat voor een boodschap was die je moest bezorgen'"

„Ik ik " Stevijn zweeg huipeloos Opeens drong het tot hem door wat ze van hem eisten Hij moest zijn schipper verraden, zijn maats, zijn vloot. De koude slange ogen van de drie ondervragers boorden door hem heen. De vlootofficier tikte ongeduldig met zijn vingers op de tafel en snauwde iets Het geelgezicht haastte zich te vertalen „Schiet op, lummel, de seinjeurs hebben geen geduld'"

„Ik — ik " stamelde Stevijn — en toen gooide hij er paniekerig ik [illegible] dieve pest duiven bij

Geelgezicht vertaalde dat hij ook nog kon lachen maar het was een sluwe, boosaardige grijns Hij nam niet eens de moeite om Stevijns antwoord voor de Spanjaarden te vertalen, maar beet hem meteen toe Leugens' Ik geef je nog één kans om de waarheid te zeggen' Nu?"

Ma maar h het is heus waar'" hijgde Stevijn De vlootofficier boog zich op zijn ellebogen naar voren en vroeg de tolk iets Deze vertelde hem wat Stevijn had gezegd Hij werd heel boos Zijn zwarte ogen vlamden en hij gaf een vuistslag op tafel, terwijl hij een bevel schreeuwde

„Zoals je wilt " zei het geelgezicht tegen Stevijn, Hij greep hem boosaardig bij de arm „Ga dan maar mee We hebben wel andere middelen om je tong los te maken'" Het werd Stevijn zwart voor de ogen Hij wilde iets schreeuwen maar er kwam geen geluid uit zijn keel Ruw trok de tolk hem mee Hij viel dezelfde stenen trap zowat af.

„Derk'" riep het geelgezicht bevelend Een soort aapmens kwam aanlopen Hij droeg geen wambuis en op zijn bovenlichaam en armen stonden bossen haar Zijn gezicht was plat en hoekig en hij had kleine kraaloogjes, net als vroeg hij met zijn zware schorre vroge hij met zijn zware schorre stem Ook al 'n Hollander Hollanders in Spaanse beuls dienst .

Het geelgezicht duwde Stevijn naar hem toe „Ja 'n Klein Watergeusje Hij weigert te vertellen wat-ie weet"

Spottend schudde de aapmens het hoofd- „Wil ie dat niet? En moet ik hem dan maar es laten zingen? Mool, mool — kom jij dan maar es met Ome Derk mee, Watergeusje " en met brute vuist pakte hij Stevijn in de nek en sleurde hem mee Alles werd velde voor Stevijns ogen. De speionkachtige ruimten, de lampen, de vuren, de pijnbanken, hij rook de doordringende zweetgeur van de halfnaakte beul, en de geur van het houtvuur en van roodgloeiend ijzer — alles in hem raakte in paniek Hij begon te gillen' „Neen' Néén '" en worstelde en verweerde zich als een razende De aapmens verkocht hem een klap waar hij van suizebolde „Wat zijn dat voor kunsten?" brulde hij Maar Stevijn bleef gillen en krijsen. „Néén' Néén !!'"

Opeens was het ingevallen, gele gezicht van de tolk pal voor hem De lichte koude ogen fonkelden „Hou op met schreeuwen' snauwde hij „Zul je nu praten?"

„Ja! Jajajáàá '" snikte Stevijn gebroken Hij kon aan niets anders denken dan aan de mogelijkheid dat hij niet op de pijnbank hoefde „Ja, ja," fluisterde hij bibberend „Ja seinjeur " Hij werd weer naar boven gebracht. Kapot, bevend, schreiend Hij dacht niet meer aan zijn schipper, zijn maats, zijn vloot — àl waar hij aan kon denken was zijn leven te redden

Het geelgezicht duwde hem voor de tafel. „Hij zal spreken'" zei hij grijnzend tegen de twee Spanjaarden. „De beul heeft er zelfs niets aan hoeven te doen" De twee Spanjaarden keken naar Stevijn In de ogen van de vlootofficier kwam iets van verachting. „Watergeuzen '" zei hij tegen de ander, „Nou, als dat het slag is, dan begrijp ik niet waarom wij er zoveel drukte om maken'"

De ander haalde de schouders op. „Laten we maar beginnen," zei hij, zich een bokaal wijn inschenkend uit 'n geslepen karaf Het geelgezicht stootte Stevijn aan. „Nou, begin maar te vertellen wat jij in Enkhuizen moest, Hazehart' En denk 'n aan. nog één leugen en ik laat je pijnigen tot ze het in Hoorn kunnen horen'"

„J jawel, seinjeur " fluisterde Stevijn Hij stond met gebogen hoofd en hangende schouders „Ik moest naar admiraal Cornelis Dircksz met een opdracht v-van mijn schipper v-van Jan de Witte Ik — ik moest tegen de admiraal z zeggen, d-dat " — en toonloos, gebroken, hakkelend, deed hij zijn verhaal

Op dat ogenblik flakkerde een verblindend witte gloed door het vertrek — en nóg een Verschrikt keken de drie mannen om Een dreunende donderslag rommelde over de stad Het begon plots te waaien, zo onstuimig, dat er witte kopjes op het IJ verschenen en de zware oorlogsgaljoenen begonnen te steigeren en te ryden aan hun ankerkabels Het was of de hemel in plotselinge toorn losbrak over het verraad van een Watergeus Maar dat zagen de Spanjaarden niet zo „Onweer'" zei de vlootofficier verbaasd „Zo plotseling ..."

Het was allemaal niet tot Stevijn doorgedrongen Daar stond hij Hij had zichzelf de martelbank beparaard, doch daarvoor zijn maats verraden ....

TOM POES en de JAKKERJEKKER

OP EEN STORMACHTIGE NACHT KRIJGT TOM POES BEZOEK VAN EEN OUDE KOOPMAN, DIE HEM EEN LEREN JEKKER AANBIEDT.

IK WIL HEM WEL EVEN AANTREKKEN, MAAR ALLEEN OMDAT U ZO AANDRINGT. IK MOET 'M TOCH NIET HEBBEN.

WACHT MAAR TOT JE HEM AAN HEBT. DAN ZUL JE WEL ANDERS DENKEN, HÈHÈHÈ!

DE GRIEZELIGE KOOPMAN HEEFT GELIJK. NAUWELIJKS HEEFT TOM POES ZICH IN HET KLEDINGSTUK GESTOKEN, OF HU ONDERGAAT EEN MERKWAARDIGE VERANDERING...

WAT EEN FIJNE JEKKER! FANTASTISCH! EINDELOOS! DIE WIL IK HEBBEN!

DAT DACHT IK WEL. HÈHÈHÈHÈHÈHÈHÈ! HÈHÈHÈHÈHÈHÈHÈ!

HET KAKELEND GELACH VAN DE GRIEZEL VERMENGT ZICH MET DE DONDERSLAGEN.

HU STAAT JE STOER, HOOR. EN HU HEEFT RUIME ZAKKEN, WAAR VEEL IN GAAT...
HÈ? ER ZIT EEN PAKJE SIGARETTEN IN.
JA JA, WAAR VEEL INGAAT, KOMT VEEL UIT. ALLEMAAL VOOR JOU.
NEE, DAT MOET IK NIET. IK HOUD NIET VAN ROKEN.
WAT NOU? NÒG EEN PAKJE!
EN NÒG EEN! EN NÒG EEN! EN NÒG EEN... EN NÒG EEN.. EN..
HOU MAAR OP, DIE VOORRAAD IS ONUITPUTTELIJK... EINDELOOS!
LAAT DUS MAAR ZITTEN. MISSCHIEN KRIJG JE NOG WEL EENS TREK IN EEN ROKERTJE, HÈHÈHÈHÈ! TOT ZIENS!
GAAT U WEG? WACHT EVEN! IK HEB NOG NIET BETAALD!
DE AFREKENING KOMT LATER... TOT ZIENS! HÈHÈHÈHÈ!
EN DE VREEMDE KOOPMAN VERDWUNT KAKELEND IN DE NACHT...

DE VOLGENDE MORGEN IS HET NOODWEER UITGERAASD. DE LAATSTE WOLKENFLARDEN DRIJVEN WEG EN STRALEND KOMT DE ZON OP.
WAT EEN HEERLIJKE MORGEN!
ZET HET RAAM MAAR OPEN, JOOST. IK WIL LUISTEREN NAAR HET GEKWINKELEER VAN EEN VROEGE VOGEL.
ACH, DAT STEMT BLIJ... EN VERHOOGT DE EETLUST.

DONALD DUCK — Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor post-abonnementen à ƒ 3,25 per 13 nummers. **Abonnementsprijzen. Nederland:** 25 ct. per week. Losse nummers 35 ct. **Nederlandse Antillen en Suriname:** ƒ 14,40 per jaar. **België:** N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen. Tel. 382380. P.C.R. 83405. Prijs 6 fr. **Overig Buitenland:** ƒ 22,— per jaar. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.
1965 Walt Disney Productions